

עין משפט ונר מצוה

בז א מיי פ"ה מה'ל נדרים הל' ו נופי"א מה'ל מכירה הל' ין סמג לאון רמב טוש"ע יו"ד סימן רכג סעיף ג: י"ב טוש"ע ח"מ סימן קלג סעיף ה:

מוסף רש"י

צורבא מרבנן, חסד (ע"י שבת קט"ז): וא: בחור חריף כמו ציני דלרבינ' בתנ"י ציל"ה (י.) תלמיד חסד וזן לא קרי צורבא מרבנן אלא הוא מרבנן קרי ליה (ותענית ד.). אפילו ויתור אסור במורד הנאה. דבר שיה מותר לכל אדם ואיט מקפיד עליו (מגילה ח.) ויתור וזו כגון שלקח מזה של תפוחים כפיושה ולחבר שמדד לו המדה מוסף לו שמים או שלשה, וחזו דרך של חטונין והסריף על המדות משלם, הוילנ ובלא מלא טען לו לא מחיו כמקח אלא כמתנה, ואליבא דרבי אליעזר אסור במורד צלותו היתור על מידת פירות (לעיל דב:) ומיה לרבנן שרי דמ"מ בשביל מוסף הוא מוסף לזה על השתען הקצב לפרוטה, שאילו לא היה נותן ממנו בדמים לא היה טען לו חטוי לגמרי"ב (י.י.).

^[רש"י ב"ב י"ב.ו.]

הדרן עלך השותפין

תוספות

דהוה שמינ' ביפ' דבינתא. אט"י פשתן היה שמיני ומתקבל אסון: אסרינהו לגבשי. הדירו שלא יהנה מנכסיו בחייו ובמותו: אמרו לו. לאכול למה אסרת בנך אחר מותך: אמר ליה ליקני הדין ואי הוה בר צורבא מרבנן ליקני. כלומר יקנה נכסי' הללו שאם יהיה בנו צורבא מרבנן יקנה אותם לו: בקה על מנת להקנות הוא. שהן קונה לעצמו כדי להקנות לבנו ולה יה כשאר זוכים בשביל חביבים ומועיל וכל עיקר מצייה איהו בשביל לבנך כי אם בשביל חבירו המתקבל המתנה אבל הכא אמר ליה קנה כדי שתקנה לבנך כשיהיה צורבא מרבנן וגם לעצמו לא נעמרה המתנה ולה היתה כל מתנה על מנת להסיר דמיוק קידושין (דף יק.) דמקנה חרקה לנותן דהשת עגמר המבינה כשאמר ליה הכריני טען לך דבר זה על מנת להסיר הכסף זה תקנה לו שדי אבל הכא מפרכש בהדיא שאיט מקנה לו אלא ע"מ להקנות: ורב נחמן אמר קני. (והכא הני) ואע"י דהשתא אין הכן צעולם ולא מחלק בין כל לעולם וזין לא כל לעולם וזין שנקנה לבן עצמו כדי להקנות לבנו: דהא בוררא. שקועין זו חליפין: קנה על מנת להקנות הוא. כלומר ובינלות הוא

מח: ר"ן

ההוא גברא דהוה ליה צרא דהוה שמיט כיפי דכתנא. שהיה גונב אגודות של פשתן: אמרו ליה ואי הוי צר ברך צורבא מרבנן מאי. מה תהא עליו למה לא יקנה אותם. ואם תאמר דהא אע"ג

דאסרינהו עליה הוה קני להו צר בריה דהא כתבינן לעילי' דמאן דאסר נכסיה אצריה אע"ג דאילו רשאי ליהנות מהן אפי' הכי גוף הנכסים ידיה הוי דמכל מקום תנאי נותן לבניו או לאחיו וכיון שכן צר בריה הוה ירית להו אי צורבא מרבנן או ע"ה ומחיים נמי אי צעי למתנינהו לצריה מלי עבד כדמתן נותן לבניו או לאחיו וכדפירשנו לעיל (ד' מו.) י"ל דרך עובדא הכי הוי דלההוא גברא הוו ליה תרין בני חד דמעלי ואידך דהוי שמיט כיפי דכתנא והכירו צו דהוה צעי למתנינהו לנכסיה לההוא דמעלי ומשום הכי אמרו ליה לא אי הוי צר ברך צורבא מרבנן ליה לא זכה צנכסים ואהדר להו שפיר קאמרימו ליקני הדין פלגא ואי הוה בריה צורבא מרבנן ליקניה בריה לההוא פלגא ואי לא ליהו כולהו להך צרא דמעלי: **אמרי פומבדיתאי קני על מנא להקנות הוא ולא קני**. דאע"ג דמתנה על מנת להחזיר שמה מתנה התם שאי דמכל מקום הרי הוא זוכה צה לשעמו ומשתמש ממנה אבל הכא דלא אקני ליה לצריה כי היכי דליחזי בזה כלל אלא כי היכי דליקנינהו לצריה כי הוי צורבא מרבנן לא קנה והך צרא דמעלי קני כולהו נכסי דהא כל היכא דהאי לא קני אלדך אקנינהו: **ורב נחמן אמר**

קני על מנא להקנות קנה. אע"פ שלא נתן לזה כלל אלא כדי שיקנה לפולני: **דאא סודרא קני על מנא להקנות הוא**. כדי יהיב קונה סודריה למקנה אינו מוכחו צו לשום דבר אלא שיהא לו צו קנין כבדי שיקנה לו קרקע שלו ואפי' הכי חשבינן ליה קנין שעל ידו קנה לוקח את השדה. אלמא קנין כי האי קנה: **אמר ליה רב אשי מאן לימא לן דסודרא אי תפיס ליה לא מספיק**. כלומר מנא לך דאי צעי מקנה לעכוזיה לגמרי לא מלי עבד: **ועוד סודרא קני על מנא להקנות מן השפא הוא**. כלומר לכשתמלא לומר דסודרא קני על מנת להקנות הוא מיהו איכא ציה חדא למעלימות דהוי קני על מנת להקנות מן השתא מקמי דמהדר סודרא מקנה לקונה דקסח קני מעכשיו הוא אבל הכא הלין נכסי לאימת קני לכי הוי צריה צורבא מרבנן דמסתמא כיון שלא הקנהו אלא להקנותם לבנו ודאי לא היה דעמו

שיקנס עד אותה שעה דמאי לעביד בזה צנתיס: **וההוא שעשא דר סודרא למריה**. כלומר כלמה לה אותה הקנאה צין שהקנהו בקנין צין שהקנהו בחזקה. ורב נחמן דאמר קני על מנת להקנות קנה נהי דמורה במקנה לאחר שלשים יום דלא קנה דליהו גופיה אמר צפרק האשא שפלו לה נכסים (כמוצות פג.) דהאומר לחבירו משוך פרה זו ולא תקנה עד לאחר שלשים יום דלא קנה בעומדת בלאם הוה ס"ד דרב נחמן דהכא כיון דלא אמר בהדיא דלא ליקני עד דהוי צורבא מרבנן ואמר סתמא כמאן דאמר מעכשיו ולכי הוי דמי. ורב אשי דחי ליה דכיון שלא רצה להקנות אלא כי היכי דלקנייה לצר בריה מסתמא לא נמכוין שיקנה עד אותה שעה וההיא שעמא כלמה לה קנייתו. ומיהו כי אמרי' הוי דוקא צפין וימשכיה וחזקה שאין מתקיימין אבל בקנין שטר שהשטר קיים ועומד לכי הוי צר בריה צורבא מרבנן קני דהא המקדש את האשה בשטר ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר ל' יום מקודשת אם לא נאצד השטר ולא נתקדע וכן לענין הגט וכדאימת התם. הרשב"א ז"ל. ולי נראה דהכא אפי' בשטר לא מהני דהאי גברא מלוה מחמת מיתה הוא ואי בשעמיה לא קני לאחר מיתה נמי לא קני דאין שטר לאחר מיתה (כמוצות נ"ה) ויהיכי דקא פליג רב אשי סתמא: **אמר ליה רבא לרב נחמן והא מסתם ציט חורון דקני ע"מ להקנות הוא ולא קני**. דאי קני ליהוי מורד מותר צו דהא אפסקיה אחר: **וזמנין א"ע משום דסעודתו מוניה עליו**. שאין אדם עשוי ליתן לאחר סעודה שהכין לגשואי בנו הילכך לא הוי אלא הערמה ואסור כך פי' רבותי. וקשה לי נהי דמוכחת עליו הא בהדיא אמר דלא יהיב מידי לצריה אלא לאקנוי לצר בריה ואפי"ה אקשינן דאם אימת דקני במתנת בית חורון הוה למשרי אע"ג דאמר ליה והינן לפניך דמ"מ כיון דקני הא אפסקיה אחר וכיון שכן מאי שני ליה סעודתו מוכחת עליו וכי מוכחת יותר ממאי דאמר בהדיא והינן לפניך. וי"ל דה"ק סעודתו מוכחת עליו דעמי הלכך מיתנהו אצוה מסעודה דעביד איזו לצריה דהכי הוה אורחא דמילתא דלאיתהנוי אצוה מסעודה דליניס אחרינא מאי נפקא ליה מינה הלכך סעודתו מוכחת עליו דאצוה מדדייה מתנהי אבל הכא אדרבה ניחא ליה להאי גברא דליתנהי צר מאצוה שכן סדר נחלות ולא שתקפוץ נחלה ממנו לבן בנו: **וזמנין א"ר ר' אליעזר היא דאמר אפי' ויסור אסור צמוד הנאה**. לאו דשייך הכא דין ויסור אלא דלדמיון צעלמא נקטיה דכי היכי דמחמיר ר' אליעזר צנדרים טפי מצדיני ממונות דאילו צדיני ממונות דריסת הרגל שריא ולית צה משום גול ואילו מורד הנאה מחבירו אסור ליכנס בחצרו ה"נ נהי דקני ע"מ להקנות לענין דינא קני משום חומרא דנדרים אמרינן דלא קני: **מאי לאו לאסויי הא מילנא דיפי**. דאפי' לענין דינא קני ע"מ להקנות לא קנה: **לא לאסויי לישנא צנרא דשמעטיה דרבא**. דאמר דאפי' יבא אבא ויאכל אסור משום דסעודתו מוכחת עליו:

השותפין פרק חמישי נדרים

כיפי דכיתנא. שהיה גוזל אנליי פשתן. ואיט דאמרי שהיה משטמ עזמו מללמוד תורה והיה עוסק בחנילי פשתן: **ואי הוה צר ברך צורבא מרבנן מאי**. כלומר מה יהיה ומי יורש נכסיך: **ליקני הדין דאי הוי צר צריה צורבא מרבנן וכו'**. משום דאכתי לא הוי צר בריה צעולם והוה ליה מוכה לעובר והמוכה לעובר לא קנה: **קני על מנא להקנות הוא**. דצרא צנכסי אציו לא צריך קנין הלכך מקני ליה לצריה אדעתא לאקנוי לצר צריה היא א: **ובל דקני על מנא להקנות**. לא הוי קנין: **דאא סודרא קני על מנא להקנות הוא**. דהא לא (י) מקני נותן למקנה כליו של קונה והא מקני ליה לדידיה דקא מקני ליה לההוא חפץ לקונה הכל נמי כי אמר על מנת להקנות קני: **אי תפיס ליה לא מספיק**. בתמיה. דאי צעי מקנה למישקל כנכפא דסודרא (ס) ולמקניה למישקליה לדידיה ליכא מאן דמחי ליה: **ועוד סודרא**. לא דמי לההיא כלל דאילו גצי סודרא כי תפיס ליה משמע דהכי אמר ליה קני השפא וי צשעת קנין על מנת להקנות וקני השפא הסודר ומקני ליה בשעת קנין החפץ אבל קני נכסי דהדין לאימת קא קני להו לכי הוי צר בריה צורבא מרבנן הלכך השתא נמי לא קני ואסור לקנות להן וכן בנו נמי לא קנה ואי צעי אציו יהיב ליה לנכסיה ולכל מאן דצעי: **והא מסתם ציט חורון דקני על מנא להקנות הוא ולא קני** **זימנין אמר ליה וכו'**. דהתם היינו טעמא דלא קני דסעודתו מוכחת עליו דודאי לא יהיב ליה אלא משום סעודה ואסור (י) והאילו נומחי דמיתנהי מיניה הכל נמי קני דקא צעי דליכל אבא לא קנה אידך משום דקא מתנהי אציו מיניה ואהכי אסור: **לאו לאסויי הא מילנא דשיא צנפילא**. כלומר האי מעשה שמוטל בתנאי כפול דכפל לדיצוריה דאמר (ס) ליקני הדין ואי הוי צר בריה צורבא מרבנן ליקנייה לצריה דודאי לא קנה. ואיט דגרסינן מאי לאו לאסויי הא מילתא דשמיני בביפי מילתא דציט חורון דדמיא לאותו מעשה דכיפי דכתנא: **לא לאיטויי לישנא צנרא דשמעטיה דרבא**. דאמר לעילג) אפי' א"ל והן לפניך שיבא אבא ויאכל דאסור אבל היכא דא"ל ליקני הדין דאי (ס) הוי צר בריה צורבא מרבנן לקנייה קני על מנת להקנות הוא:

הדרן עלך השותפין

עליו דודאי לא יהיב ליה אלא משום סעודה ואסור (י) והאילו נומחי דמיתנהי מיניה הכל נמי קני דקא צעי דליכל אבא לא קנה אידך משום דקא מתנהי אציו מיניה ואהכי אסור: **לאו לאסויי הא מילנא דשיא צנפילא**. כלומר האי מעשה שמוטל בתנאי כפול דכפל לדיצוריה דאמר (ס) ליקני הדין ואי הוי צר בריה צורבא מרבנן ליקנייה לצריה דודאי לא קנה. ואיט דגרסינן מאי לאו לאסויי הא מילתא דשמיני בביפי מילתא דציט חורון דדמיא לאותו מעשה דכיפי דכתנא: **לא לאיטויי לישנא צנרא דשמעטיה דרבא**. דאמר לעילג) אפי' א"ל והן לפניך שיבא אבא ויאכל דאסור אבל היכא דא"ל ליקני הדין דאי (ס) הוי צר בריה צורבא מרבנן לקנייה קני על מנת להקנות הוא:

הדרן עלך השותפין

כלומר כלמה לה אותה הקנאה צין שהקנהו בקנין צין שהקנהו בחזקה. ורב נחמן דאמר קני על מנת להקנות קנה נהי דמורה במקנה לאחר שלשים יום דלא קנה דליהו גופיה אמר צפרק האשא שפלו לה נכסים (כמוצות פג.) דהאומר לחבירו משוך פרה זו ולא תקנה עד לאחר שלשים יום דלא קנה בעומדת בלאם הוה ס"ד דרב נחמן דהכא כיון דלא אמר בהדיא דלא ליקני עד דהוי צורבא מרבנן ואמר סתמא כמאן דאמר מעכשיו ולכי הוי דמי. ורב אשי דחי ליה דכיון שלא רצה להקנות אלא כי היכי דלקנייה לצר בריה מסתמא לא נמכוין שיקנה עד אותה שעה וההיא שעמא כלמה לה קנייתו. ומיהו כי אמרי' הוי דוקא צפין וימשכיה וחזקה שאין מתקיימין אבל בקנין שטר שהשטר קיים ועומד לכי הוי צר בריה צורבא מרבנן קני דהא המקדש את האשה בשטר ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר ל' יום מקודשת אם לא נאצד השטר ולא נתקדע וכן לענין הגט וכדאימת התם. הרשב"א ז"ל. ולי נראה דהכא אפי' בשטר לא מהני דהאי גברא מלוה מחמת מיתה הוא ואי בשעמיה לא קני לאחר מיתה נמי לא קני דאין שטר לאחר מיתה (כמוצות נ"ה) ויהיכי דקא פליג רב אשי סתמא: **אמר ליה רבא לרב נחמן והא מסתם ציט חורון דקני ע"מ להקנות הוא ולא קני**. דאי קני ליהוי מורד מותר צו דהא אפסקיה אחר: **וזמנין א"ע משום דסעודתו מוניה עליו**. שאין אדם עשוי ליתן לאחר סעודה שהכין לגשואי בנו הילכך לא הוי אלא הערמה ואסור כך פי' רבותי. וקשה לי נהי דמוכחת עליו הא בהדיא אמר דלא יהיב מידי לצריה אלא לאקנוי לצר בריה ואפי"ה אקשינן דאם אימת דאם אימת דקני במתנת בית חורון הוה למשרי אע"ג דאמר ליה והינן לפניך דמ"מ כיון דקני הא אפסקיה אחר וכיון שכן מאי שני ליה סעודתו מוכחת עליו וכי מוכחת יותר ממאי דאמר בהדיא והינן לפניך. וי"ל דה"ק סעודתו מוכחת עליו דעמי הלכך מיתנהו אצוה מסעודה דעביד איזו לצריה דהכי הוה אורחא דמילתא דלאיתהנוי אצוה מסעודה דליניס אחרינא מאי נפקא ליה מינה הלכך סעודתו מוכחת עליו דאצוה מדדייה מתנהי אבל הכא אדרבה ניחא ליה להאי גברא דליתנהי צר מאצוה שכן סדר נחלות ולא שתקפוץ נחלה ממנו לבן בנו: **וזמנין א"ר ר' אליעזר היא דאמר אפי' ויסור אסור צמוד הנאה**. לאו דשייך הכא דין ויסור אלא דלדמיון צעלמא נקטיה דכי היכי דמחמיר ר' אליעזר צנדרים טפי מצדיני ממונות דאילו צדיני ממונות דריסת הרגל שריא ולית צה משום גול ואילו מורד הנאה מחבירו אסור ליכנס בחצרו ה"נ נהי דקני ע"מ להקנות לענין דינא קני משום חומרא דנדרים אמרינן דלא קני: **מאי לאו לאסויי הא מילנא דיפי**. דאפי' לענין דינא קני ע"מ להקנות לא קנה: **לא לאסויי לישנא צנרא דשמעטיה דרבא**. דאמר דאפי' יבא אבא ויאכל אסור משום דסעודתו מוכחת עליו:

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של זמר: אסרינהו לגבשיה עוליה. בחייו ובמותו והעביר נתלמו ממנו ומתנה לאחיו: ואי הוי בר ברך צורבא מרבנן מאי. לא ירש חלק האחיו לאציו: אמר להון לקני הדין בוי. ע"מ שיקנה לבני או הוי צורבא מרבנן: כל קני על מנת להקנות לא קני. דייון דהוא אינו קונה לעצמו לא תשיב להקנות לאחר וזמן כיון דאיתו זוכה לו עתה במקנה שיון לו חפץ אחר חליפי הסודר והוא אינו קונה הסודר אלא מחזיריהו לקונה ומקנה לו החפץ

^[ה"פ אע"פ שזה אינו קונה מה שנתנים לו יכול הוא להקנותו לאחר: במא ליבא לן דהאי בוררא דאי בעי לא תפיס ליה. אלא ודאי מנהגא צעלמא אף מה שנהגו להסיר הסודר ואי צעי תפיס ליה דקני ליה לגמרי אבל הכא שהבן לא קנה כלום לא מלי לקניי לצר בריה:]

אמר להקנות מיד בשעת הקנאה קני: הלין נכבים לאימת קני לכי הוי צורבא מרבנן כבר הדרא בוררא דהוה שמיט ביפי דבינתא. גוזל מכשיטי שנים ששמן כיפי והס על פשתן דלמארינן בשנת (דף יז:) כיפה של ז